

कुत्सा (von कुत्स्य) f. *Schmähung, Tadel* AK. 1,1,5,14. 3,4,32, (COLEBR. 28), 2. H. 271. P. 4,1,167. 148. Sch. Vop. 7,65. गुरुकुत्सारतिश्च यः MBh. 13,6589. न चापि कश्चित्कुरुते ऽत्र कुत्साम् und Niemand spricht seinen Tadel darüber aus 2,2235.

कुत्सित 1) adj. s. u. कुत्स्य. — 2) n. eine best. Pflanze (s. कुष्ठ) RĀG. an. im ÇKDr.

1. कुत्स्यं scheinbar adj. von कुत्स, kann aber schwerlich eine andere Bedeutung haben als कुत्स selbst. Die durch das Metrum verlangte vier-silbige Aussprache des Wortes कुत्सेन (durch einen Vjūha der Consonantenverbindung) hat wohl zu der ungehörigen Schreibung Anlass gegeben. सद्यो दस्यूनं प्र मूण कुत्सेन प्र सूर्यं वृक्षादनीके RV. 4,16,12.

2. कुत्स्य (von कुत्स्य) adj. tadelnswert: कुत्स्याः स्युः कुपरीतका न मणयो वैर्यतः पातितः (so ist wohl zu lesen) zu tadeln sind die schlechten Tazatoren, nicht die Edelsteine, durch welche jene im Ansehen gesunken sind, BHARTṚ. 2,12.

कुय् कुय्यति stinken Dhātup. 26,11. कोयित्वा Vop. 26,206. कुयित stinkend Suçr. 2,113,3. अकुयित 1,170,3. — caus. कोययति verwesen lassen Suçr. 1,344,4.

— प्र in Verwesung übergehen: प्रकुयित Suçr. 1,344,5.

कुयं und कुयं P. 6,1,216. 1) m. f. (आ) und n. (nach einem Schol. des AK. und Siddh. K. 251, a, ult.) eine gefärbte wollene Decke AK. 2,8,2, 10. TRIK. 3,3,196. H. 680. an. 2,213. MED. th. 4. शतशश्च कुयास्तत्र सिं-हलाः समुपाकुरन् MBh. 2,1894. कुयानां कम्बलानां च राङ्गवाणां संचयान् R. 4,50,34. कुयाश्चापश्यदासीनाः — नारीः 5,13,22. कुयावतान् (Elephanten) MBh. 2,1877. मत्स्या कुयास्तीष्णी (शाला) पृथिवील्लणाङ्कया । पृथिवीमिव विस्तीर्णी सराष्ट्रमृक्षमलया ॥ R. 5,13,14. RĀG. - Tar. 4,349. — 2) m. N. eines Grases, *Poa cynosuroides* Retz. (कुश), welches zur Streu verwendet wird, AK. 2,4,5,31. TRIK. H. 1192. H. an. MED. शाद-लेषु यदासिष्ये वनाते वनगोचरा । कुयास्तराणतल्पेषु किं स्यात्सुखतरं त-तः ॥ R. 2,30,14 (GOR. 2,30,16: कुश st. कुय). — 3) m. Çākjamuni in einer seiner 34 früheren Geburten Vjāpi zu H. 233.

कुयुमिन् N. pr. eines Mannes P. 6,4,144, Vārt. 1. — Vgl. कुटुमि und कौयुम.

कुद्, कोदयति lügen v. l. für कुन्द् Dhātup. 32,6.

कुदण्ड (1. कु + द°) m. eine ungerechte Strafe Vjūtp. 127.

कुदाल m. = कुदाल 2. Rāmān. zu AK. 2,4,2,3. ÇKDr.

कुदिष्टि (1. कु + दि°) f. ein best. Längenmaass (größer als दिष्टि, kleiner als वितस्ति) Kauç. 85.

कुदष्ट (1. कु + दष्ट) adj. schlecht, — nicht genau gesehen: कुदष्टे कु-परिज्ञातं कुश्रुतं कुपरीक्षितम् । तत्रेन न कर्तव्यं नापितेनेह पत्कृतम् ॥ Pāṇāt. V,1.

कुदष्टि (1. कु + दष्टि) f. ein schlechtes, heterodoxes philosophisches System Vjūtp. 113. M. 12,95.

कुदेह (1. कु + देह) m. ein schlechter, elender Körper Buāg. P. 5,12,2.

कुदल m. = कुदाल 2. Wils.

कुदार m. = कुदाल Gāṭādh. im ÇKDr.

कुदाल 1) m. n. (nach Vāg. zu H.) Haue, Spaten गोदारणा, भूमिदारणा H. 892. an. 3,638. MED. l. 80. अभिस्तु काष्ठकुदालः H. 878. समासाद्य

विलं तच्चाप्यखनन्सगरात्मजाः । कुदालैर्द्वेषैश्चैव समुद्रम् MBh. 3,8871. सरित्तीरेषु कुदालैर्वापयिष्यति चौषधीः 13031. फालकुदाललाङ्गलिन् R. 2,32,28. अयास्य फालकुदालम् 30. कुदालपाद gaṇa कृत्वादि zu P. 5,4,138. — 2) m. eine Art Ebenholz, *Bauhinia variegata* AK. 2,4,2,3. H. an. MED.

कुदालक 1) = कुदाल 1: कुदालकावर्त n. N. pr. einer Localität(?) oder Nom. appell. P. 6,2,146. Sch. — 2) n. ein kupferner Krug Vjūtp. 209.

कुमल falsche Schreibart für कुडाल.

कुय n. falsche Schreibart für कुड Wand Sch. zu AK. 2,2,3.

कुद्रङ्ग m. Wachhaus TRIK. 2,2,8. Auch कुद्रङ्ग m. Hār. 223. — Vgl. ऋङ्ग, ऋङ्ग, उद्रङ्ग, उद्रङ्ग.

कुद्रव m. = कोद्रव BHAR. zu AK. 2,9,16. ÇKDr.

कुद्रि m. N. pr. eines Mannes gaṇa गृध्यादि zu P. 4,1,136. pl. seine Nachkommen gaṇa यस्कादि zu P. 2,4,63. कुद्रालि PRAVARĀDHJ. in Verz. d. B. H. 59.

कुधान्य (1. कु + धा°) n. eine Klasse von Körner- und Hülsenfrüchten, aufgezählt Suçr. 1,196,21. fgg.

कुधी (1. कु + धी°) adj. subst. thöricht, einfältig; Thor Pāṇāt. I,38. 341. II,29. Buāg. P. 8,22,19.

कुध (3. कु + ध) m. gaṇa मूलविभुतादि zu P. 3,2,5, Vārt. 2. Berg (Erdehalter) H. 1027. Sch. HALĀJ. im ÇKDr.

कुध्यच् s. अकुध्यच्.

कुनक m. pl. N. pr. eines Volkes (v. l. für कर्कट, कुरट) VP. 193, N. 133.

कुनख (1. कु + नख) m. Krankheit der Nägel Suçr. 1,292,9. 294,7. 2, 118,9.

कुनाखिन् (von कुनख) 1) adj. an den Nägeln krank AV. 7,65,3. TS. 2. 5,17. KĀṭh. 31,7. GRHJASĀNGR. 1,48. M. 3,153. JĀG. 1,222. 3,209. MBh. 3,13366. Suçr. 1,316,7. — 2) m. N. pr. eines Mannes und N. eines zum AV. gerechneten Buchs Ind. St. 3,277.

कुनट 1) m. eine Art *Bignonia* (इयानाकप्रभेद) RĀG. an. im ÇKDr. — 2) f. ई a) *Coriandrum sativum* Lin. (धन्याक) RĀG. an. im ÇKDr. — b) rother Arsenik AK. 2,9,109. H. 1060. MED. †. 39. Nach der letzten Autor. und nach BHAR. zu AK. ist कुनटो und नैपालो eine von मनःशिला verschiedene Art Arsenik. Vgl. कनटो und कुलटो. — Zerlegt sich lautlich in कु + नट.

कुनादिका (1. कु + नदी) f. ein unbedeutendes Flüsschen: सुपूरा वै कुनादिका सुपूरा मूषकाञ्जलिः Pāṇāt. I,31. Dafür falschlich कुनादीका II, 143. कुनदो f. dass. Vjūtp. 103. — Vgl. u. कुरुनादिका.

कुनन्नम् (1. कु + न° von नम्) adj. unbeugsam: पिनाष्टि स्मा कुनन्नम् RV. 10,136,7.

कुनलिन् (1. कु + नल) m. *Agati grandiflora* Desv. DC. TRIK. 2,4,29. — Vgl. घनलि.

कुनह m. pl. N. pr. eines Volksstammes (v. l. für कुणाप) VABĀH. BRH. S. 14,30.

1. कुनाय (1. कु + नाय) m. ein schlechter Schützer Buāg. P. 9,14,28.

2. कुनाय (wie eben) adj. einen schlechten Führer habend: सार्ध Buāg. P. 5,14,2. — Vgl. कुनायक.

कुनादीका s. u. कुनदिका.